

Сега се явява другъ въпросъ: защо човѣкъ не може да постигне своитѣ идеали? — Защото ги е поставилъ близо до себе си. Отдалечете идеалитѣ отъ себе си, за да ги постигнете. — Възможно ли е това? — Не само, че е възможно, но и въ действителность е така. Споредъ васъ, непостижимото е далечъ, а постижимото — близо. Споредъ менъ е точно обратно: постижимото е далечъ, непостижимото е близо. Какъ ще постигнешъ положителното, истинско знание за земята, ако я туришъ близо до себе си? Земята е грамадно тѣло. За да я разгледашъ отъ всички страни, трѣбва да я туришъ на такова разстояние отъ себе си, че да стане видима отъ всички страни. На сжщото основание, казвамъ: Идеалътъ е грамадно нѣщо, отъ близо нито се обхваща, нито се разбира. Тури идеала си далечъ отъ себе си, или ти се отдалечи отъ него, за да го изучишъ, познаешъ и постигнешъ. Ще кажете, че това е софизъмъ. — Не, това е абсолютна истина. Изучавайте живота, изучавайте себе си и ще видите, че, наистина, колкото по-близо до очитѣ си турите своя идеалъ и се стремите да го постигнете, толкова по-голѣми мъчности и противоречия ще срещнете, безъ да ги постигнете. Отдалечите ли го отъ себе си, мъчнотиитѣ и противоречията постепенно намаляватъ.

Да се върнемъ къмъ основната идея на науката. — За какво служи науката? — Тя е методъ, съ който си служи човѣкъ за реализиране на своитѣ идеали. И природата си слу-